

105. Fra 130 Mænd og Kvinder i Skødstrup By og Omegn om, at Skødstrup Billetsalgsted maa blive omdannet til regnskabsførende Holdeplads med Sidespor. (Indbragt den 30. Januar 1905 af Folketingsmanden for Randers Amts 4de Valgkreds, K. Kristiansen).

Ønsket om et Sidespor ved Skødstrup blev første Gang fremsat for Generaldirektoratet i 1883 og har derefter jævnlig været Genstand for Andragender saavel til Regeringen som til Folketinget (se bl. a. Tillæg B. for 1895—96 Sp. 111—112). I 6 paa hinanden følgende Samlinger henviste Folketinget Andragendet til Ministeriet, men i Samlingen 1901—02 skete der ikke Henvisning, muligvis fordi der i Sommeren 1901 var blevet opført et nyt Ventelokale for 2,500 Kr. Trangen til en Holdeplads paa Stedet er imidlertid stadig voksende. Indtægten af Billetsalget var i 1903—04 steget til 4,255 Kr. fra 4,067 Kr. i 1901—02. Til Udvidelsen haves det nødvendige Jordareal, og Beboerne ere villige til at tilskyde 1,000 Kr.

1 Bilag medfølger.

Et *Mindretal* (Harald Jensen, K. M. Klausen, Neergaard og Zahle) foreslaar at henvise Andragendet til *Ministeren for offentlige Arbejder*.

106. Fra Foreningen af danske Fiskere af 1903 om, at Fiskestaderne i Øresund fra Helsingør til Rungsted maa blive eksproprierede af Staten. (Indbragt den 31. Januar 1905 af Folketingsmanden for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds, Christian Rasmussen).

Andragendet er saalydende:

Paa Sjællands Kyst ved Øresund, paa Strækningen fra Rungsted til Helsingør, findes en Række Aalestader, der i sin Tid alle — og for Tiden nogle enkelte inde ved Helsingør — ejedes af Staten. Efterhaanden ere disse Stader solgte til private, og der er for nogle Aar siden givet Køberne Skøder paa Staderne som Ejendom. Der havde efterhaanden ved Fiskeriet i Staderne udviklet sig den Praksis, at alle de Fiskere paa Kysten, der ikke ere Stadeejere, have kunnet — selv i den Tid hvor Blankaaen fanges, nemlig fra Slutningen af August til Midten af November Maaned — fiske i Staderne med alle andre Redskaber end saadanne, som ere bestemte til Aalefangst. Uagtet denne Ordning af Forholdene ikke i den forløbne Tid paa nogen Maade har kunnet genere de paagældende Ejere af Aalestaderne, have disse, siden de for nogle Aar siden, ved Statens Hjælp fik Staderne opmaalte og Skøder udstedte, i en Del Blade ladet indrykke Bekendtgørelse om, at *alt* Fiskeri i Staderne er forbudt, og i enkelte Tilfælde ladet Fiskere, der fiskede f. Eks. med Torskeruser i eller i Nærheden af Staderne tiltale for ulovligt Fiskeri og faaet en af disse idømt en efter Forholdene meget stor Erstatning, foruden Bøde og Sagsomkostninger. I Anledning af Stadeejernes Forbud henvendte undertegnede Forening sig i Efteraaret 1903 til det høje Landbrugsministerium med Andragende om at lade undersøge, om Stadeejernes Ret over Staderne gik videre end til Eneret paa Fiskeri efter Blankaal om Efteraaret og, for saa vidt dette var Tilfældet, at der da fra Statens Side gjordes Skridt til, ved Ekspropriation af Staderne at muliggøre de øvrige Fiskere at drive deres Erhverv. Som Svar herpaa modtog vi fra Landbrugsministeriet en Skrivelse, hvorefter Ministeriet mener, at forskellige Forhold tyder paa, at Stadeejerne have Ret i deres Opfattelse af Forholdet, men at Sagen i øvrigt maa henbøre under Domstolenes Afgørelse. Desuden meddeler Ministeriet, at det savner Hjemmel til at ekspropriere Staderne.

Da det ved Stadeejernes Forbud *helt* vil blive umuliggjort ca. 150 Familier og delvis et langt større Antal, at ernære sig, tillade vi os at henvende os til det høje Folketing med Anmodning om at forhindre, at vi ved den af Stadeejerne truffne Foranstaltning blive afskaarne fra at drive vort Erhverv og saaledes staa Fare for at